

Er modulopbygning en trussel mod de 4 disciplin-områder i den nye socialrådgiveruddannelse?

Notatets baggrund

Dette notat er foranlediget af den debat – med et betydeligt element af bekymring – som kom til udtryk på censor/kontaktmøderne i Vest den 11. oktober og den 25. oktober 2012 i Øst¹. Især Vest-mødet drøftede spørgsmålet intensivt – et forhold, der naturligvis afspejles i referatet:

”En censor fra det juridiske fagområde rejste sin nervøsitet ved den række af dilemmaer, der rejser sig ved forholdet: censorerne er beskikket i.f.t. et fagområde og dettes placering i den hidtidige uddannelse. Fremover vil jura – som det anførtes – være en integreret del af flere moduler, men også med en række af de farer, som dette forhold kan indebære. Mødet anbefalede, at censorformandskabet drøfter disse problematikker med andre formandskaber under netværket for de mellemlange, videregående uddannelser.”

Netværket af sundhedsrettede, pædagogiske, sociale og beslægtede censorformandskaber blev derfor inviteres til et møde den 21. november 2012, idet flere af disse har erfaringer med modulopbyggede uddannelser².

Kort om den nye socialrådgiveruddannelse

Nogle uddannelser 'slides' mere end andre. Den 1. februar 2012 trådte den nye socialrådgiveruddannelse i kraft. Kort fortalt er denne nu – som en række andre i feltet af mellemlange, videregående uddannelser – modulopbygget (13 moduler), der udprøves enten internt eller eksternt. Samtidig har den nationale studieordning øget en fælles og centralt styret udprøvning – ikke i sin form, men i sin kadence.

Modulerne har overskrifter som f.eks. 'sociale problemer og socialt arbejdes praksis', 'familier, børn og unge og socialt arbejde', 'udsatte grupper, personer med handicap og socialt arbejde', 'tværprofessionalitet og socialrådgiverens funktion og rolle', 'viden og vidensformer i socialt arbejde'.

---

¹ Censorkorpset, repræsentanter for skolernes ledelse og undervisere, samt censorformandskabet mødes et par gange i løbet af en beskikkelsesperiode for at drøfte censorrelevante spørgsmål. Møderne afvikles typisk som et møde for censorer og skoler i Vest og tilsvarende i Øst.

² Tak til Lisbeth Villemoes Sørensen, censorformandskabet for ergoterapeutuddannelsen, og Anders Refslund Hamming, censorformandskabet for de pædagogiske uddannelser, for aktiv medvirken i belysning af spørgsmålet. Flere andre formandskaber ville gerne have været med – men travle kalendere lagde sig i vejen. Tak til alle for interessen!

Det nuværende censorkorps afspejler den 'gamle' uddannelse og er inddelt i 4 fagområder: F1: fagområdet socialt arbejde og dets metoder; F2: det psykologiske og psykiatriske fagområde; F3: det juridiske fagområde; F4: det samfundsvidenskabelige fagområde.

En sammenligning med f.eks. sygeplejeuddannelsen kan hurtigt fastslå nogle markante forskelle: sygeplejeuddannelsen har også en lang række fagområder repræsenteret under uddannelsen samlede paraply – men for alle censorer gælder det, at de alle har det samme grundfjeld som fagligt udgangspunkt: uddannelsen som sygeplejerske.

Ikke alle, nuværende censorer kan genfinde egne kernefagområder i de nye moduler. Som anført drøftede censor/kontaktmødet den 11. oktober spørgsmålet, foranlediget af et spørgsmål fra en F3-censor. Skal juristen og psykologen i censorkorpset forsvinde? Skal et indstillende formandskab lede efter 'sidekompetencer' ved kommende beskikkelsesrunder?

Hvordan ser ergoterapeuternes og pædagogernes formandskaber på censur under moduleringen?

En øget modulisering forventes i stort set alle mellemlange videregående uddannelser. Hos ergoterapeuterne er situationen en variant over sygeplejens. Nu har de fleste censorer i dette korps en ergoterapeutisk baggrund. Tendensen går i den samme retning i pædagoguddannelsen, men en dominans eller eneret er ikke realistisk.

Professionsfagligheder slår igennem i de nye moduler – og det kan vise sig som vanskeligheder ved at finde relevante censorer. I ergoterapeutuddannelsen har moduleringen givet større *sammenhængskraft* i uddannelsen og en skærpet orientering mod *professionen*. Et korresponderende synspunkt gav studieleder Thomas Braun, socialrådgiveruddannelsen på Metropol, udtryk for under debatten på censor/kontaktmødet den 25. oktober. Han lagde også vægt på den nye uddannelses betoning af *professionen* – de praktiske færdigheder, der bør (skal) udspringe af studiets temaer og *disciplinerne* bag.

Pædagoguddannelsen er endnu ikke moduliseret, men forventer at blive det. Sammenlignelige problemstillinger har vist sig i nye fag i uddannelsen, som består af en række fagligheder f.eks. faget Værksted, natur og teknik, som kræver en meget sammensat faglighed hos censorerne.

I ergoterapeutuddannelsen har man måttet arbejde målrettet med censorernes forståelse af progression. Endvidere er det erfaringen at det kan være vanskeligt at præcisere et fagligt niveau i målbeskrivelserne – men det er et punkt, der arbejdes med på uddannelsen.

Som en konsekvens af moduleringen bør *målbeskrivelserne* gøres meget tydelige – for at tydeliggøre om den studerende har fundet det rigtige *metodiske* værktøj til at 'knække nøden'. En uddannelse kan således godt været bygget op om andet end de klassiske 'fag'.

Perspektivet vil være mindre censorkorps.

Bachelor-uddannelsen (siden 2001) har givet en vis 'træning' i moduleringen, idet bachelor-projektet - med dets typiske, tværdisciplinære tilsnit - kan ses som en tidlig pendant til udprøvningen i et modul.

Ergoterapeuterne beskikker nu til modulerne (5-6 moduler). Pædagogerne har en håndfuld moduler med en række underinddelinger – hvad der ikke giver vanskeligheder i håndteringen.

I pædagoguddannelsen kan der spores kalender- og skemamæssige vanskeligheder med at få undervisere ud som censorer på 3-4 dages opgaver – hvad der vurderes som uheldigt for uddannelsens erfaringsudveksling og den samlede udvikling.

Ergoterapeuterne afholder landsmøder for censorkorpset hvert andet år – og anvender typisk halvdelen af tiden på møderne på spørgsmål vedrørende censorfunktion en - som en kompensation for fraværet af censorkurser, men også notorisk som en bedre løsning end censorkurser.

Afslutning

Med de gode, optimistiske og konstruktive bidrag fra Lisbeth og Anders er censorformandskabet for de sociale uddannelser beroliget, men – især – føler vi os godt rustet til at sætte ind i den kontinuerlige støtte og hjælp til censorer og skoler.

Bente Rye Damkjær, Jens Meyhoff og Leif Jacobsen

/ Leif Jacobsen